

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 47

בסיד ערשיק פ אמור ח איז כ"ג לעומר תשנ"ז

סיפור השבוע

**ליומא דהילולא של התנא האלוקי
רשב"י נביא את הסיפור ולהלן
שמונא בספר "הילולא דרשב"י."**

ל"ג בעומר בשנת תרפ"ג חל ביום שישי ערש"ק. אלפי היהודים שבאו למירון ושאלו ברובם לשבת בשבת קודש היו שרוים בשמחת שבת עלאית ונפלאה.

ביום השבת לאחר תפלת מוסף, נשמע לפתע קול צעקה אדיר. ילד שהובא למירון לחנוכה בפאות (חלאקה), חלה ומת. במקום כמה מהומה גדולה, צעקות ובכיות נראות ונהפכה השמחה לאבל.

והנה כמה אם הילד השכורה ותקח את ילדה ותדר לציון הרשב"י ופקול גדול צעקה: הוי צדיק! הוי רבי שמעון! הנני אמתן באתי כאן לכבודך לגלח את ילדי אשר נתן לי ה' במוכתך. אתמול הבאתו חי ועתה איך אחזור לביתי לבד?

לפתע קמה האשה ממקומה הפסיקה מבכייה ותאמר: צדיק רבנו שמעון! אני מניחה את בני לפניה, אנא אל תביישני, תחזר לי את בני חי ויתקדש שמו של ה' יתברך ושמו של הצדיק.

האשה טייטה את דבריה ויצאה מהציון יאת הדלת סגרה אחריה. לאחר דקות מספר נשמע קול מעבר לדלת, אמא תני לי מיס, אני צמא. האם הגישה לפניו מים ויחול ברג מקול צלילי ושהכל נהיה בדבריו. ראו כל הקהל את הנס הגדול וברכו יחדיו ברוך נחיה המתים.

רשב"י אומר אתם קרוין אדם ואין עכו"ם קרוין אדם (ב"מ קיד ע"ב) מסביר בעל עוללות אפרים דהנה ד' שמות יש לכל אדם: איש, גבר, אנוש אדם. אך בשלשה מצינו לפעמים בלשון יחיד ולפעמים בלשון רבים, אבל באדם לא מצינו לשון רבים א"כ יורה הלשון אדם על הכלל אחדות הפשוט. זהו מה שאמר רשב"י אתם קרוין אדם בתכלית האחדות גוי אחד, אל אחד תורה אחת מקדש אחד וכדומה אשר אין אומות העולם יכולים להתפאר באחדות זו אשר להם חלק להרבה אלהות, תורות וכו'. (עוללות אפרים)

בזמן היותנו בגלות, גם כי כל הדברים הבאים עלינו ידענו ידיעה ודאית כי מאתו יתברך הם, עם כל זה הוא כמסתיר פנים ממנו על חטאתינו, ובאים עלינו הצרות בעונותינו באופן שהחוטאים יש להם מקום לספק ולומר אולי מקרה הוא בא עליכם. ולכן ראוי לאדם להיותו נותן אל לבו בזמן הגלות כי כל מה שיארע לו בזה העולם כנקיפת אצבע עד המיתה הכל מאתו יתברך הוא. ויותר הוא משגיח עלינו בזמן היותנו בגלות ממה שהיה צריך להשגיח עלינו בזמן היותנו על אדמתנו ועל מלכותנו, אלא שהוא מתנהג עמנו בהסתר פנים כחטאתינו באופן שיש למורדים וחוטאים שבינינו מקום לספק ולהרהר שמא לא בא הענין מאתו יתברך.

(מבט שער התפלה ע"ה)

דבר ראוי ומחויב על כל האדם שלא להיות צדיק כעיניו, אבל מ"מ אין ראוי שימנע בעבור זה מלהתפלל לא-ל צרכיו, שהרי הכתוב אומר לא על צדקותינו וכו' כי על רחמין הרבים, לפי שחסידי השו"ת ורחמי על כל ברואי על צד החסד הגמור לא על צד הגמול. (ספר עקרים מאמר ד' עט)

אמר בספרי החכמה כי בהיות האדם מתכוין אל רבו נותן אליו לב, תתקשר נפשו בנפשו ויחול עליו מחשפע אשר עליו ויחז' לו נפש יחידה, וזהו שאמר "והיו עיניך רואות את מוריד" וכו' אם הרב מתכוין גם הוא, וקרא זה אל זה ולהשפיע זה לקבל. (שו"ת דברי סוף

א' חס"ג ע' ה' תת"ס)

סיון תשל"ח

לכבוד...

לבו ודעתו לכך. ואין טעם להדאיב לו את החיים בדיבורים כגון מה יהיה עם הזיווג וכד'. צריכים להתעלם כעת בפניו מן הענין, ובעזרת השם יגיע הזמן הנכון בקרוב כי יתעורר מעצמו לכך והשי"ת יזמין לו במהירות את זיווגו הנכון. אבל זה צריך לעבור את צנור התפילה ובקשת הרחמים. ההקפדה במצוות התורה וקביעת עתים לתורה כגון חומש עם רש"י, קצור שלחן ערוך מן הקל אל הכבד, וכן אמירת כמה פרקי תהלים בכל יום לפי הסדר, יעוררו בו בלי ספק געגועים וכיסופים לביתו כפי נאמן בישראל. כי ירגיש צורך נפשי ראשון במעלה לעשות נחת רוח לבוראנו אשר ציוה לנו את המצוה הראשונה "פרו ורבו". הצדק עם בנך אשר הפסיק את הטיפול הפסיכולוגי אשר אין בידו להושיע, ואני מאחל לכם שהשי"ת יזמין לו בסרוב את זיווגו הנכון מתוך רוב נחת ואושר וכל טוב. מתוך תקווה טובה לשמוע ממכם בשורות טובות.

קראתי בשורות מכתבך וראיתי את דאגתך הגדולה אודות זיווגו של בנך היקר שיחי, אשר מאחר לבוא, ואשר את תולה במניעים נפשיים לכאורה. קודם כל, אבקשך לא לדאוג ולא לדאוב, כי הדאגה ממנה והלאה לפתרון הבעיה. וזה מציק מאד לבנך על יצירת אוירה נכאה בבית. ודרך האנשים התמימים עם ה' הוא דאגתו בלב וצהלתו בפניו. והדאגה בלב היא התפילה עבורא עולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה. שיזכה גם אותך להכניס את בנך לחופה עם בת זוגו שייעדו לו מן השמים, כמו שכתוב בתלמוד שארבעים יום קודם יצירת הוולד מכריזין בשמים בת פלוני לפלוני, ובודאי שגם לבנך מצוי הזיווג שלו. וזה שמתעכב הוא מחמת שחפצים בשמים את קול התפילה שלך כדי שתדעי אחר כך כי מאת ה' היתה זאת, והוא העושה הכל, ולשמו הגדול עלינו להודות. בנך היקר מכונס כולי בתוכו, כי הוא בונה את ... בו הוא רואה תמונת חייו, ולא מרגיש כעת חסרון בת זוגו, ולכן אינו שם

אנייר תשל"ז

לכבוד...

העולם, הנובע מצד הטבע של האדם שהוא מתיאש מאד בשעה שאינו מקבל מאורו כפי שהוא היה רוצה או חושב שהוא צריך לקבל, וזהו עצת הוצר המבקש לחפול את האדם ברשותו בלי מיני דרכים. כדי להינצל, וכדי שיתעורר שיווי המשקל הנפשי לד, את צריכה להגיע להכנעה ולבטחות בפני הצינו של הקב"ה ולחפזו בלתי חפזי ולחפזת שאין מוסרה מעולם נצח.

קיבלתי וקראתי מכתביך החומים מזה זמן רב. קראתיים בתשומת לב יתרה, וראיתי מנאוביך הגדולים, ואני מבין שאין אדם מבגדניך שיוכל לתאר את הכאבים הנוראים שאת עוברת, וכל אותו הזמן את תפוסה במחשבותי מבגדתי יכולת לענות לד בגלל הטרדות הרבות ואתך הסליחה. כואב לי מאד על אי-השקט הנפשי הנורא והעצבנות היתרה שאת מגלה במצבך

הבורא בתמימות, זה יביא לך אורה ושמחה במעמקי הנפש וזה יתן לך התקשרות עם הבורא שזהו הטובה הגמורה, שאין למעלה ממנה כלל. ואנא, הישארי שקטה בנפשך, ואל תהי עצובה, הרבה טובה נכונה לך, אחרי שתעברי בכבוד ובעוז את כל הנסיונות, לא יחסר לך מאומה. ועיי כד תוכלי לפעול ישועות עבורך ועבור כלל ישראל.

אני מודה לך על הצדקות שאת שולחת עבור העניים.

אני מאחל לך בריאות טובה, והשייט ישמע שוועתך ויקבל ברחמים כל משאלות לבך, אמן.

חשון תשל"ט

חוצה, אלא אני חוסמים בעדנו, זהו האיש אשר ה' קורא אותו. ואין זה עבודה קלה כל עיקר, זו היא עבודה של עשרות שנים. כמעט כל ימי שנות חייו של האדם, לעולם אינו נפטר מזה. או אז יזכה לאור באור זיו נועם עליון, כחיות לפניו בעולם הזה, ולעמוד לפניו בעולם הבא לעד ולנצח נצחים.

עיי עבודת הפרט, יכול להתעורר הכלל כולו, להוציא הניצוצות הקדושים משביים. ועיי כך תרבה הדעת להתרחוקי תשובה כללים עד שתתעורר חבצלת השרון לקבץ נידחים ולכנס פזורים ותבוא נאות. יימיה לעם ישראל, אמן ואמן.

אני חוזר ומברך אתכם הטובות ישמע עליכם יעל כל אשר לכם ברכה ותצלחה וירוב נחת ואמאר וכל טוב.

והכל מושג בהשגחה פרטית, והוא יודע מכאובך והוא גם יעזור לך, בזמן הראוי, ושאת יכולה לקרב את הזמן עיי השתיקה מרצון ולקבל הכל באהבה שהי טוב יעשה הטוב בעיניו ומה שיתן לך הוא הכל בבחינת מתנת חיים, כי מה אנו שויים בכלל לפניו. כי מה אנו ומה חיינו ומה צדקותינו, ואין לנו אלא את התפילה אליו שתצא מקירות לבבנו אשר הוא מאזין ומקשיב לתפילת כל פה ברחמים.

ישום רוגז, תרעומת, או כעס או האשמות של אחרים לא יעזרו לך לצאת ממצוקתך הנוראה. אבל השמחה האמיתית, הנפשית, הרצונית לקבל כל דבר שגזור

לכבוד חברנו הנאמן...

בפי בקשתכם הזכרונכם לטובה בתפילותינו ובחשתטחותינו על המקומות הקדושים לבריאות טובה ולפרנסה בנקל לרוב נחת ואושר והשייט יתן לבנכם היקר שיחיו לב פתוח להבין חכמת התורה הקי אשר יראת ה' היא אוצרו וכן יזכו בתכם וחתנכם היקרים לבנות בית נאמן בישראל עם דורות ישרים מבורכים אכ"י.

הנחת והאושר האמיתי שאנו מבקשים הוא הדעת האמיתית לבקש את ה' איך לזכות לעשות נחת רוח לפניו בלי שום ידיעה ומעצמנו. כלומר, שלא נחיה ברגש הזה כאילו עשינו כבר אהיה עבודה למען בוראנו. כי אם תצדק מה שתגיד וכל האדם בא לעולם הזה אלא בתמך את מדותיו, כי לך דומיה תהלה, הדומיה מן המדות, בכך שאנו מתגברים על טבענו הרע, ואיננו יוצאים עם מדותינו הרעות

דיבר בל"ג בעומר על הרשב"י ועל ר' עקיבא, ואמר כי ר' עקיבא הגיע לדרגה עליונה יותר מתלמידיו הרשב"י, שכן הוא מסר את נפשו בפועל ממש ויצאה נשמתו באחד שהכוונה לדעתו "באחד" שהיה דבוק לגמרי בה' האחד ולא הניח לעצמו אף גרגיר חול, כל כך היה מבטל את עצמו ברגע זה. "שאלתי אותו הלא גם לרשב"י היו יסורים וכאבים במערה י"ג שנה שהיה בחול ובגופו היה מלא פצעים. אמר הרא"ש יסורים אלה שלו אפס ואין לעומת היסורים שהיו לר' עקיבא, כי נורא הוא הצער לרב שתלמידו מת עליו, וכמה עמוק היגון והצער כאשר מתו לר' עקיבא עשרים וארבעה אלף תלמידים הרי זה איום ונורא. ועוד: ר' עקיבא לא פחד כלל מהרומאים והלך בדרכו במסירות נפש, ואילו רשב"י ברח מחמת הרומאים והחביא עצמו במערה י"ג שנה. שאלתי אותו ומדוע נוהרים המונים לציון הרשב"י ולא לציון רבו בטבריא? אמר הרא"ש כי הרשב"י נשאר בינינו גם לאחר פטירתו ונשמת ר' עקיבא עלתה למחומים, ועוד שהרי הרשב"י אמר יכולני לפטור העולם מן הדין ולכן באים אל ציונו להזכיר זכותו שימליך טוב בעדנו.

מאידך כאשר דיברתי על הרבבות הפוקדים את ציון של הרשב"י ביום ההילולא שלו בל"ג בעומר, ובודאי מעוררים את זכותו. אמר הרא"ש כי אחד שיש לו קשר אלוקי יכול גם להיעזר בזכות הרשב"י, אבל אם באים סתם לציון בלי התבטלות גמורה, מה זה חשוב.

אמר שוב הרא"ש: מכשרונותי, מהצלחתי מיכלתי לפעול, אני צריך לראות יד השמים כדי לפרסם מלכותו יתברך בעולם שהוא פועל כל זאת דרך האדם השפל, ומתוך הכשלונות והחטאים שלי אני צריך לראות כי יש אלוקים בארץ. כי כיצד אני חי ומתקיים עם כשלונות אלה, מוכרח שיש כח עליון המחזקני, אך בעולם נוהגין אחרת. משאחד מצליח בלימודים ובכל המקצועות, הוא תולה את הברכים בכחותיו ונכנס בגאווה, ואילו אם נכשל הוא מתייאש, נמצא כל ימיו בגאווה ויאוש. זה מעשה בעל דבר ועריכים ללחום נגד לא ליפול בגאווה ויאוש.

בזמן מלחמת עיראק לא פסקו חיימי מתפילות ותחנונים על המצב. אמר בי קדישה בוי כמו אותו חיימי המגיד לא היתה עד כה, וערבים להתגבר מאד בתפילות להבטיח את הקרייפה הזאת, ואם נזכר המידת המנוח אמותית מצדנו נוכל להביא ארץ של שירה, כי זהו מעין מלחמת גיג ומגוג בעקבתא דמשיחא. ולמרות הולדתו כידוע טיטל את עצמו במקומות וקדושים כמה שבועות רצופים. אצל רבי עקיבא בטבריא ביקר כמה פעמים. התבטא כי תנא זה חזה מבשרו יסורים אימים, מסכנות ביול, וכו' יש לעזר את זכותו לכל ידיו יסורים לישראל, וכן חי' במירון על ציון הרשב"י, ואחרי התפילות במקומות אלה נעשו שירות וזיכרון נרחבים בתזמורת ושמחה עצומה. אמר כי בשמחת אסתר לפעול ישועות.

כל המעוניין להדפיס את הגליון להנצחת קרוביו יפנה סמערטית לכתובת המצ"ב

ידועות מחיי החברותא:

א. בכל יום המשיג בשעה 7 יחד 2 נשעים מהשתתף על הכרזת ידועים, הנתיב יחדיו הנתיב, פהנים יחדיו על ידי מלדשטויטל 040-281535

ב. בכל מוצאי שבת מודש נשעים לחבר יז כי יעבד להשתתף במערת מליה מלכה, נשאים משעתיים אחרי נאחלשבת נאחרי יוסף הנשיא 5

ג. בכל שבת מוכרים יז נשבת שבת כי להיות יזי נשבתים את השבת ביהר באתרא קדושה נאחרי פהנים ורשענות אצל משפח נאחרישטויטל 040-281535

ד. כל יום נשאים העדה בשעה 8 בערב מכותו של הראשון מלדשטויטל

מסעות הדפוס
2 יזי
02 5829635
5080
יזי יזי 91050